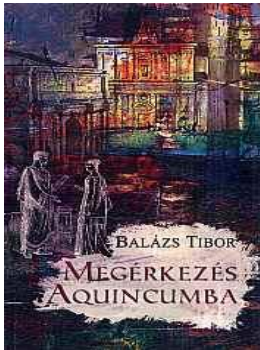

Könyvajánló a Márai-program V. keretében beszerzett könyveinkből
Felnőtt könyvek
2015. november

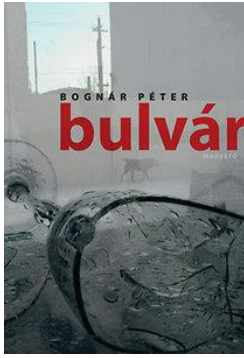
A Nemzeti Kulturális Alap által megvalósított Márai-program célja, hogy minél több olvasóhoz eljussanak a hazai és a határon túli magyar kiadók által megjelentetett könyvek, így fejlesztve az olvasáskultúrát és támogatva a kortárs magyar szerzőket.

Balázs Tibor: Megérkezés Aquincumba: prelúdium egy készülő versdrámához. Budapest: Littera Nova, 2014.

Ritka jelenség mai irodalmunkban, hogy egy egész verses kötet összes darabja egyetlen hely, témamotívum köré szerveződjön. Az ismert költő és kiadó Megérkezés Aquincumba című kötete pedig éppen ilyen, mert az ókori Pannónia tartomány székvárosa, a Kárpát-medence római kori emlékei, a késő ókor hangulata ihlette Balázs Tibort. A hajdani római világ élete, gondolkodásmódja, miliője, szelleme támad új életre a versekben, és nem ritkán az ókori latin költészet formakultúráját, stíljét is megidézve. Érdekes kettősség is jelen van e versekben: a klasszicitás, a római kultúra ide plántált, kissé historizáló hagyománya, valamint a barbár népek nyers ereje, azaz a két hódító szándék, erő és hatalom egymásnak feszülése (Prológus; Genézisek). A költő megidézi a Rómából nézve „világvégi” Pannóniát, a limesek vidékét, a barbár betörések veszedelmét, a hajdani klasszikus kultúra ide eljutó hatását, maradandó emlékeit. Számos verse szinte fölsorolás arról, milyen élet folyt a a hajdani birodalomban: „a ligetek és szántók, / a hédomb, / a városfalak, / az utak, / a bibliotékák, / a provinciák, az arénák, / a gladiátorok...” (A készenléti Róma). Megidézi Róma alapítását, a szabin nők elrablását, a pogány tüzek messze látszó fényét – szemben Horatius aranykori költészetének finomságával (Pogány pannon tüzek), újraéli a patríciusok és a rabszolgák életét, a pun háborúk korát, a Spartacus vezette rabszorgalazadás leverését, Róma egész Európát belengő szellemiségét, a légiók harcait, az Aquincumban folyt élet hangulatát. Balázs Tibor versei természetesen nem a római auktorok verseinek utánezatai; ellenkezőleg, nagyon is mai szemmel és stílusban szól az ókori témákról, mindenkor érzékeltetve bennük az időtlent, az örök emberit. Hiszen a szellem és a bor dicsérete, a költészet nagyszerűsége, az erotika vonzása vagy éppen a társadalmi különbségek – mind-mind örök emberi jelenségek. A költő azonban ezeket az időtlen témákat sajátos kormetszetben és sajátos helyszínen, a Kr. u. 1. század Pannóniájában jeleníti meg. Közben utal a magyar történelem későbbi korszakaira, a nándorfehérvári vagy az egi diadalra, esetleg a 19. század nagy költőire vagy éppen napjaink feminizmusára. Így versnyelve különös vegyüléke a hétköznapi szóhasználatnak és a történelmi reminiscenciáknak, a nagyon is mai versbeszédnek és a mértéktartó archaizálásnak. A verses kötet tehát nem pusztán múltidézés, egy letűnt világ lírai rekonstrukciója, hanem az örök emberi értékek megszólaltatója, miközben erkölcsi kérdéseket feszeget (Utókorok), a demokráciáról és a poliszról gondolkodik (Vésőnyomok), a hősiesség és a halálfélelem dilemmájáról tündök (Aki háromszor légiós) vagy a folyton újjáéledő reményről vall (Aquincumi fehér). A költő érzékelteti azt is, hogy a történelem nem lezárult múlt, hanem mába érő, eleven lüktetésű folyamat, amely – ha nem is tudunk róla – meghatározza a jelent is. Az ábrázolt archaikus világban ott van a mai Európa, a mai Magyarország, a mai Dunántúl megannyi motívuma.

Bognár Péter: Bulvár. Budapest: magvető, 2012.

Az utóbbi évek talán legerősebb költői hangja. Végre megint úgy tűnik, valamire mintha használható volna az avított líra. Nem csak arra, hogy a költők egymást olvassák, plusz még néhány ügyeletes kritikus. Bognár Péter szemtelen és tehetséges. Veszélyes kezdés, mert a magyar irodalom egyiket sem szereti. Főként ezt a két dolgot együtt. Üdítően pimasz. És az a szertelenség sugárzik belőle, hogy a nyelvvel való játék egy jó buli.
(Borbély Szilárd)

Majoros Sándor: Az eperfa nyolcadik gyökere. Budapest: M. Napló: Írott Szó Alapítvány, 2013.

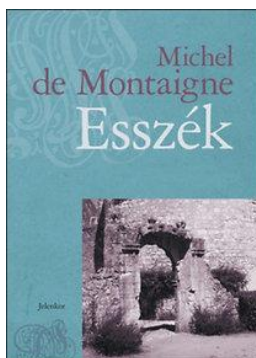
Majoros Sándor 1956-ban született Ómoravicán. Az 1991 óta Budapesten élő Déry-, József Attila-, Márai-díjas vajdasági író ezzel a regényével végképp hazatalált a szülőföldjére. Különleges ihletésű családregegyén keresztül magunk is részeseivé válunk egy titkokkal teli, ugyanakkor nagyon is valóságos bácskai falu, szélesebb értelemben a vajdasági magyarság XX. századi történelmének. A regénynek sokféle olvasata van: a gyermeki látásmód naiv rácsodálkozásától a létfilozófiai mélységekig, az életképszerűen eleven jelenetsoroktól a túéles iróniával megrajzolt karakterekig sokfajta síkon közelíti meg az időben távoli, ám aktualitásában máig ható családi legendáriumot. A sodró erejű, jellegzetesen bácskai történet önmagán túlmutatva az egész kelet-közép-európai olvasóközönség számára ismerős élményeket hordoz..

Flóri Anna: Érkezési oldal. Budapest: Magvető, 2013.

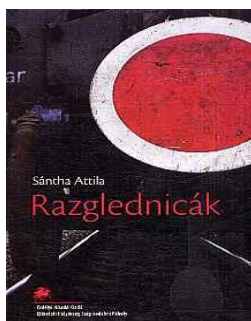
Ahol van érkezési oldal, ott kell lennie indulásnak is. De mi van akkor, hogyha ez a peron az auschwitzi rámpa? Flóri Anna regénye két sínszálon fut: az egyik történet az üldöztetés és a lágerlét könnyörtelen hétköznapiságát tárja fel, a másik pedig napjainkban játszódik és a harmadik nemzedék szerelmi útkeresését, könnyörtelen otthontalanságát mutatja. A két történet motívumai és kérdései egymásra tükröződnek: ami ott egy fél szó volt, az mostanra egy hangsúly lett. A katartikus regényben a múlt hosszú, néma árnyéka mellett sajátos fénytörésben csillan meg a jelen lehetséges boldogsága, a megérkezés, a hazatalálás perspektívája is.

Montaigne, Michel de: Esszék 1-3. Pécs: Jelenkor, 2013.

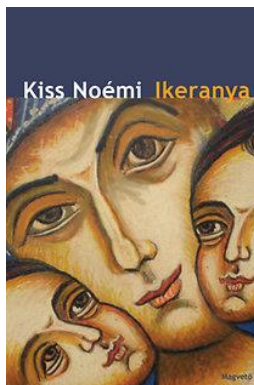
Egy könyv, amelynek tárgya nem az igazság, hanem annak megmutatása, miképpen próbálja megtalálni a helyes választ az élet, a történelem, a személyes sors legkülönbözőbb kérdéseire egyetlen, megismételhetetlen és mindenkitől különböző személy.

Sántha Attila: Razglednicák. Kolozsvár: Erdélyi Híradó, 2013.

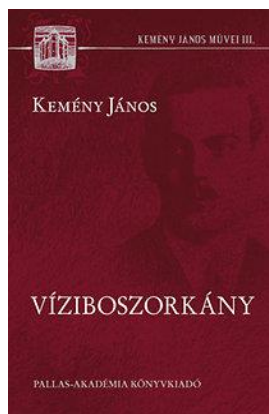
Versbe öntött családtörténet a csernátoni székely költő, Sántha Attila vékony kis kötete. Mert a sorok között a szerző felmenői által megélt történelmi és családi események sejlenek fel, hogy aztán a megélt, illetve csak a költőben megszólaló történések..

Kiss Noémi: Ikeranya: az első év. Budapest: Magvető, 2013.

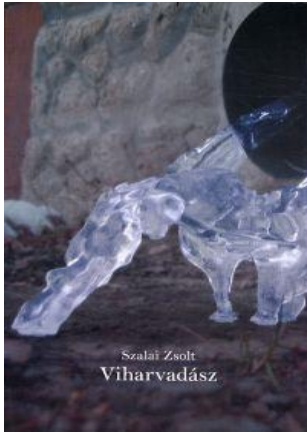
Mit jelent életet adni és mit jelent a világra jönni? Kiss Noémi különleges könyve magzatpróza. Az elbeszélések, monológok, jegyzetek és töprengések ritmikus sorozata a szülés-születés folyamatát járja végig a mesterséges megtermékenyítéstől a vajúdáson át az első születésnapig. Hol az anya, hol pedig az ikerpár szemszögéből bontakoznak ki a szuggesztív történetek. A könyv egyszerre számol be a szülés élettani valóságáról és spirituális csodájáról, az anyaszült meztelenség állapotáról és a világba érkezés számtalan kalandjáról. A várakozás és a kiszolgáltatottság stációit ugyanúgy megismerhetjük belőle, mint a közös nyelv keresés keserves-gyönyörűsége pillanatait. Az én és a te mellett kozmikus-banális módon megszületik a mi. A szerző közkedvelt blogjából született szöveg felszabadító olvasmány, amely a terhesség és gyermeknevelés megannyi tabujával foglalkozik.

Kemény János: Víziboszorkány. Csíkszereda: Pallas-Akadémia, 2013.

"A 19. század első harmadában kezdődő történetnek a Markovits Rodion által bibliáivá varázsolt egyik legszebb és legszegényebb országrész, Máramaros hegyei adnak keretet. A balladai fordulatokban bővelkedő regény bemutatja, miként lesz a reménytelenül szerelmes, otthonról elszökött erdészlányból céltudatos, mindenre elszánt, olykor kegyetlen tutajos, majd az idők szavát megértő könyörtelen vállalkozó. Mohó birtoklásvágyára mentsége, hogy önös céljai mellett gyermekei boldogulása is hajtja."

Szalai Zsolt: Viharvadász. Budapest: Tipp Cult, 2013.

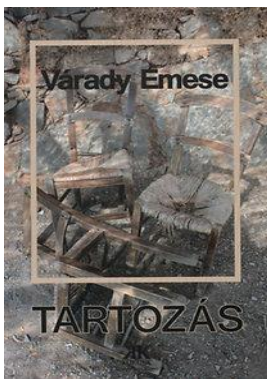

"Szalai Zsolt kötetének címe nem tolokodó, ám nem is felesleges létértelműség feloldására biztat. A viharvadász szó elsődleges jelentésének - "valaki viharra vadászik" - sebesen nyomába szegődik egy másik, jelzős összetétel: a kifejezés a "nagyon gyors, viharsebes vadás" értelemben is fölfogható.

Kire, mire vadászik az ókori időjósok, augurok költő-szerepbe kényszerült utóda?

A látványra, persze; hiszen tájhoz, látványhoz, a hétköznapi részleteihez erőteljesen kötődő, erősen személyes líra az övé. A földrajzi táj, a győri Duna- és Rába-vidék, a tájban élő ember reflexiói, a realiztikusan vidéki milliő: közvetlen, nagyon is emberi hang. Tágas léptű mondataiban az események szélesen hömpölygő áráját fogja be. (...)" (Prágai Tamás)

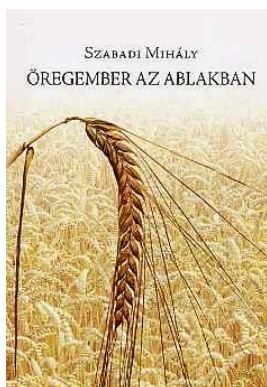
Várady Emese: Tartozás: emlékezés, versek: Szilágyi Domokos versével, leveleivel. Kolozsvár: Korunk: Komp-Press, 2012.

Várady Emese nem egészen négy évtizeden mérhető életútja, nagyon kevés (gyermek)időt leszámítva, a csalódások, keserőségek, a sikertelen lázadás-kísérletek sorozata. Igaztalan bántalmazásokból bőven juttatott családjának és így neki is a történelem, a népi demokráciának nevezett romániai múlt; apja, anyja révén osztályellenségnek számított - és ha ő nem is került börtönbe, mint a szülei, az 1956-os forradalom erdélyi megtorlása Várady Emesét ugyancsak utolérte. Közvetlen felmenői „viselt dolgainak” elhallgatása miatt a bolyais diákokot kizárták az egyetemről.

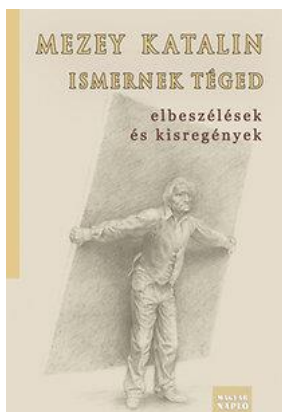
A mindig tanulni vágyó, költőnek készülő - ebben a reményében Szilágyi Domokostól meg nem erősített - leány további sorsa csak az elégedetlenséget fokozta. Pszichológiai tanulmány tárgya lehetne az az életsors, a nő-férfi viszony megélése, ami csak a gyerekekben hozott számára örömet. A keserűség, a kórházi alkalmazotti kényszerpálya, az örök elégedetlenség az írott szövegekre, prózára, versre egyaránt rávetül. Kétkedik önmagában, szenved a magánytól, a meghallgató társ hiányától, sejti stílusbotlásait, érzékeli, hogy javítani kellene mondatain – miközben szenvedéstörténetéből egyfajta életmű bontakozik ki. „Palackba zárt üzenete”, korai és későbbi verseinek jobbik hányadával együtt, érdemesnek mutatkozik az utókor figyelmére.

Szabadi Mihály: Öregember az ablakban. Sióagárd: Babits, 2012.

A Tolna megyei sváb község, Sióagárd parasztságának közelmúltja és emlékek sora köszön vissza Szabadi Mihály lírai hangvétellű új kötetében *Öregember az ablakban* címmel. A népművelő, néprajzkutató szerző memoárjának szereplői valós és fiktív személyek. A csendes humorral megírt elbeszélések, karcolatok a fonóház, az ártézi kút, a sóspulutyka, a borsónyúvés, permetezés és még több, ugyancsak a néphagyományban gyökerező részlet ismeretét bővíti méltán szépirodalmi igényrel. "Az álmodozás, az ébren álmodás legalább annyira sajátja az embernek, mint a gondolkodás. A képzelet kantár nélküli lovának nyergében mindenkinek helye van, és fel is ül oda minden ember, akkor is, ha nem veszi tudomásul, akkor is, ha tagadja" - nyilatkozza a hetvenes éveinek második felét taposó lokálpatrióta szerző.

Mezey Katalin: *Ismernek téged: elbeszélések és kisregények, 2001-2013. Budapest: M. napló, 2014.*

Mezey Katalin József Attila-díjas költő, író nyolcadik prózakötete az elmúlt bő egy évtized elbeszéléseit, kisregényeit gyűjti egybe. A kötet minden írásának mélyén megtalálhatók a 20. század nagy történelmi és társadalmi katalizmáinak be nem hegedt sebeit. Ezek határozzák meg a szereplők legföltettebb magánéletét is, ezek befolyásolják jelenüket. A történetek többnyire fiatal hősei hol humorral, iróniával, a megváltoztathatatlanság tudatába való beletörődéssel, hol kétségbeeséssel tekintenek a sorsukat alakító erőkre. Ha lehetőségük van, kedvük támad szembeszegülni a világukat uraló külső adottságokkal, csak a családi összetartás és a Gondviselés kegyelme menti meg őket a diktatúrák mindennapi önkényétől...

Facsády Annamária: „Forma bonum fragile est...” szépítkezés a római korban. Budapest: Archaeolingua Alapítvány, 2013.

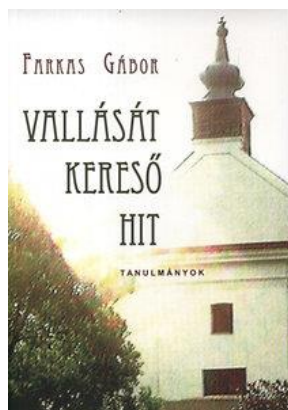
Ovidius gyakran idézett szavai szerint a szépség ugyan múlandó adomány, a küzdelem késleltetése érdekében több évezredre nyúlik vissza. A rómaiak korában is társadalmi elvárás volt az ápolts és divatos külső – bár a túlzásba vitt „piperézést” elítélték. Hol lehet a határvonalat meghúzni, mikor csap át az „elvárt” ápoltság, elegáns megjelenés nevetségességbe? Milyen mértékben változott a divat? Milyen recepteket állítottak a szépségápolás szolgálatába? Ha a szépség múlandó – honnan van minderről tudomásunk? A kötet célja, hogy a római császárkor – a Kr. u. 1-4. század – higiéniai és öltözködési szokásairól, a korabeli szépségápolásról, frizuradivatáról adjon átfogó képet, az írott források, képi ábrázolások és a tárgyi emlékegyanyag alapján. A Római Birodalom egységes kultúrájának bemutatása mellett erős hangsúlyt kapnak az öltözködésben, ékszerviseletben, régészeti leletanyagban megfogható helyi sajátosságok, Pannonia provincia egyedisége is.

Fried István: Bevezetés az összehasonlító irodalomtudományba. Budapest: Lucidus, 2012.

A mű az első, magyar szerző által, magyar nyelven, magyar célközönségnek készült monográfia; a téma egyes részterületeinek elméleti-módszertani és gyakorlati példákkal igazolt feldolgozását kínálja föl.

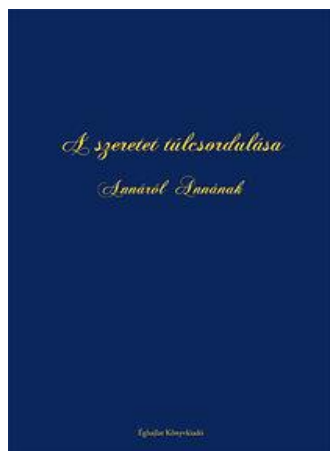
Farkas Gábor: Vallását kereső hit: tanulmányok. Budapest: Hungarovox, 2012.

Farkas Gábor írásaiban a nemzeti, nyelvi és vallásos identitás irodalmi reflexióit olyan szerzők munkásságán keresztül mutatja be (többek között Kányádi Sándor, Lakatos Demeter, Iancu Laura, Oláh András, Pilinszky János), akik számára az érték és áldozat fogalmai nem váltak relatívvá érdekek vezérelte világunkban sem.

Farkas Gábor (1977, Miskolc) költő, tanár, kritikus, szerkesztő. 2002-ben végzett a Debreceni Egyetem magyar szakán. 2001 óta jelennek meg versei, tanulmányai folyóiratokban, antológiákban. Családjával jelenleg Debrecenben él. Első kötete kiadónknál jelent meg 2011-ben Törzsét tartó ág címmel.

A szeretet túlcserdulása: Annáról Annának. Budapest: Éghajlat Kvk., 2012.

„A jó szavak gyűjteménye mindig megmarad. Érvénye áterjed, átjár múlt és jövő körein. Hagyomány lesz, és nemesbít. A mi történelmünkben így épült szinte valamennyi ünnep. Így épült ez a könyv is, hónapokon át, kétszázötven szerzővel, tanulmánytól a pár soros köszöntőig, egybeállva, mint szeretetserepek a tetőn” - avat be minket az előszó a kötet keletkezésébe. Ez a műfajában és megjelenésében egyedülálló könyv kétszázharmincnégy műalkotást foglal magába. Neves művészek, tudósok, közéleti szereplők, politikusok köszöntő sorai, esszéi, festményei, grafikái, szobrai és más képzőművészeti alkotásai ünneplik Jókai Annát, az „angyalgyűjtő angyalt” 80. születésnapja alkalmából.

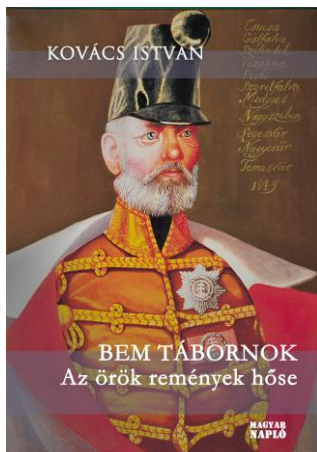

Nagy Péter: Babilontól Betlehemig: bibliai jelenetek (nem csak) gyerekszínhátszóknak. Budapest: harmat, 2013.

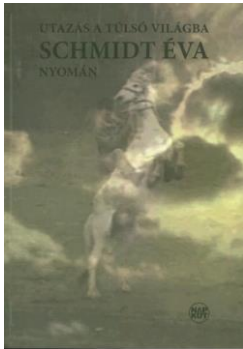
Tizenöt, fordulatokban gazdag, könnyen előadható, kipróbált bibliai jelenet – ezt kínálja ez a kötet iskolai, templomi vagy tábori előadásokhoz. A színdarabok sora két szokatlan, friss hangvétellű betlehemessel kezdődik, majd ószövetségi – Ruth, József, Dániel – és újszövetségi jelenetek következnek – Zákeus, Mária és Márta, a vakon született, kánai menyegző... A háromtól akár tizenöt fős csoportokkal előadható, eltérő nehézségi szintű darabok egyaránt megfelelnek különböző életkorú és képességű színhátszóknak. A díszletek és a jelmezek házilag is elkészíthetők. A kötet darabjaival pécsi iskolások több versenyen nagy sikerrel szerepeltek.

Kovács István: Bem tábornok: az örök reményesség hőse. Budapest, Magyar Napló, 2014.

A neves történész legújabb kötetében igyekszik megfejteni a talányt: mi a titka annak, hogy Bem József tábornok, az 1848–1849-es szabadságharc hőse nem ismerte a reménytelenség fogalmát, a reménytelen helyzetet, amely egyént és közösséget lefegyverez, megadásra bír, elszívja életerejét, szétzülleszt. Bem példája számunkra, mai magyarok számára e tekintetben a legidősebb.

Utazás a túlsó világba Schmidt Éva nyomán. Budapest: Cédrus Művészeti Alapítvány: napkút, 2014.

11 éve már, hogy Schmidt Éva, a neves néprajzkutató nincs többé köztünk. Különleges volt élete és halála is. Állomásozó kutatóként tizenkét (1991-2003 között) évet töltött Szibériában, ahol szinte maga is hantivá lett. Több nyelvet, illetve nyelvjárást beszélt, ezért közvetlenül saját nyelvükön szólt a vizsgált népek embereihez. Személye valódi legendává vált, nem mindennapi helyet foglal el a magyar tudományos életben. Oda szánt, autentikus élete és az általa kialakított bölcséleti rendszer mitikus magasságba emeli alakját. Végredeletében hagyatékát húsz évre zárta, ez tovább fokozza a személye és munkássága iránti nagyfokú érdeklődést. Könyvünkkel, mely filmjeim alapján készült, az ő emléke előtt szeretnénk tisztelni.

Pléh Csaba: A megismeréstudomány alapjai: az embertől a gépig és vissza. Budapest: Typotex, cop. 2013.

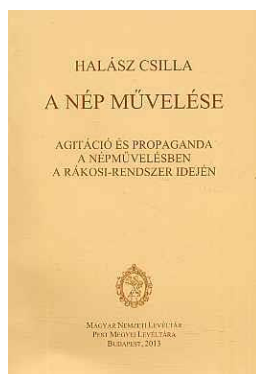
„A megismeréstudomány kritikus mozzanata a megismerés megértésének keresése, legyen az valóságos vagy elvont, emberi vagy gépi. A cél az értelmes kognitív viselkedés megértése. Reményünk az, hogy mindez elvezet az emberi értelem, a tanítás és tanulás, az értelmi képességek jobb megértéséhez.”

Donald Norman, 1981

Közel két évtizeddel ezelőtt, Bevezetés a meg ismerés tudományba címen írtam az első, kognitív tudományi tankönyvem, mely egy Miskolcon tartott elő adássorozaton alapult. Ebben az új változatban, miközben igyekeztem megőrizni az eredeti kéziratnak az egyetemi előadások műfajából adódó természetes hangnemet, valamint gondolatmenetének főbb vonalait, azért arra törekedtem, hogy a kognitív tudomány utóbbi két évtizedes fejlődésének eredményeiből megjelenjenek a vezető mozzanatok. Átrendeződött a kognitív tudomány repertoárja, eltolódtak a hangsúlyok, és a magam szemléletmódja is változott.

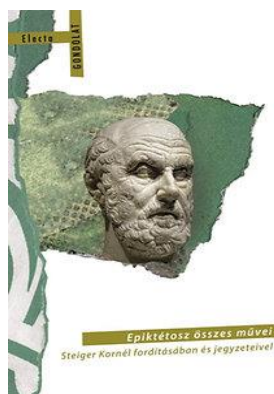
Pléh Csaba (1945) pszichológus és nyelvész, a hazai kognitív tudomány egyik kezdeményezője.

Halász Csilla: A nép művelése: agitáció és propaganda a népművelésben a Rákosi-rendszer idején. Budapest: Magyar Nemzeti Levéltár

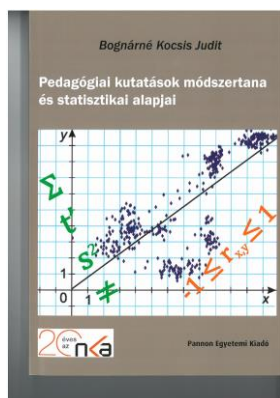
Halász Csilla levéltáros kötete azt mutatja be, hogy mi volt jellemző az agitációra és propagandára a népművelés területén a Rákosi-rendszer idején. A bevezetés után megismerhetjük a kultúrotthonokban kifejtett agitációt és propagandát (ismeretterjesztő előadások, szakkörök, tanfolyamok, ünnepek, kultúrversenyek, kulturagitációs brigádok). Külön rész foglalkozik a mozikkal: a filmgyártás rendszerével, a filmek készítésével, a mozihálózat kiépülésével, a műsorpolitikával és a filmen keresztül kifejtett agitációs tevékenységgel. Az utolsó egység a könyvtárak "népművelői" szerepét ismerteti.

Epiktétosz összes művei. Budapest: Gondolat, 2014.

Mikor bukott el Akhilleusz? Amikor Patroklosz meghalt? Távrolról sem! Akkor, amikor haragra gerjedt, amikor a nő elvesztését siratta, amikor megfélemezett róla, hogy nem azért van ott, hogy szeretőket szerezzen magának, hanem azért, hogy harcoljon. Ezek az igazi bukások az ember életében, ez az ostrom, ez a kapituláció: amikor a helyes nézetek megsemmisülnek, amikor kivesszük az emberből. Epiktétosz a Kr. u. 12. században élt, sztoikus filozófus volt. Jelen kötet tartalmazza minden fennmaradt szövegét. Főműve, az Arrhianosz által lejegyzett Beszélgetések (Diatribai) négy könyve és a töredékek itt olvashatók első ízben magyarul, míg a legfontosabb tanításokat röviden kifejtő Kézikönyvecske (Enkheiridion) terminológiai szempontból javított fordításban jelenik meg újra. A szövegek egyedülálló bepillantást nyújtanak a sztoikus etika érett korszakába, de nem csupán történeti szempontból érdekesek: Epiktétosz számára a filozófia elsősorban arra tanít, miként kell élnünk. Bár a főmű tömören számot ad az alapvető sztoikus metafizikai tanításokról is, a sokszor mester és tanítvány között zajló beszélgetések témája nagyon is gyakorlati: hogyan kezelhetünk megfelelő módon bizonyos nehéz élethelyzeteket és negatív érzelmeket, amelyekkel minden embernek szembesülnie kell. Az epiktétoszi tanítás legfontosabb alapelve az, hogy meg kell tanulnunk különbséget tenni azon dolgok között, amelyek rajtunk múlnak, és azok között, amelyek nem, mert csakis így tehetünk szert a zavartalan lelkiállapotról. A kötetet az epiktétoszi alapfogalmak szótára, valamint Steiger Kornél tanulmánya zárja, amely Epiktétosz lélektérapiájának mozzanatait elemzi, s elhelyezi a filozófus gondolkodását a sztoikus filozófia történetében.

Bognárné Kocsis Judit: Pedagógiai kutatások módszertana és statisztikai alapjai. Veszprém: Pannon Egyetem Kiadó, 2014.

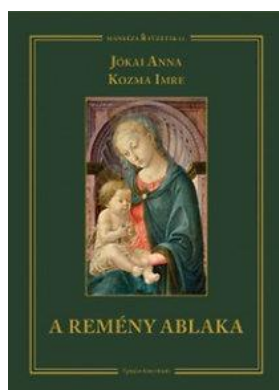

A kutatómódszertan elméletének, gyakorlatának tárgyalását az iskolai mérés és értékelés fejezete követi. Itt olvasható információ a mérési rendszerről, a mérőeszköz-készítésről, a pedagógiai értékelés funkciójáról, típusairól és folyamatáról.

Egyre fontosabb, hogy mindenki tisztában legyen alapstatisztikai elemzési módszerekkel. A következő rész a leíró- és matematikai statisztikai módszertanba vezeti be az érdeklődőt.

Az Országos kompetenciamérés eredményeinek értelmezési lehetőségeit is felvillantó kötet hasznos segédeszköznek bizonyulhat a köznevelési intézmények által a tanév végére kidolgozandó intézkedési terv készítése során.

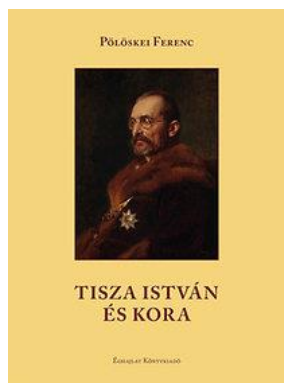
Jókai Anna: A remény ablaka. Budapest Éghajlat Kvk., 2013.

A remény ablaka a Manréza-füzetek „beszélgető” sorozat legújabb, 12. tagja, azon trilógia második része, melyben Jókai Anna a hit-remény-szeretet kérdését járja körül. Első könyvében (Szeretet szigetek, 2008) Ternyák Csaba egri érsekkel és Sajgó Szabolcs SJ teológussal beszélgetett. Az író ezúttal az említett kérdéskör egy másik fontos területéről, a reményről folytat mélyreható eszmecserét Kozma Imre atyával együtt.

A kötet központi témája a remény. Remény az élet teljes területén: ebből adódóan számtalan, a mai, gondolkodó embert érintő kérdéstről esik szó. Hányadán áll a darabjaira szakított Magyarország nemzetiségeinek, kisebbségeinek együttélése, Közép-Európa népeinek egymás közöttisége? A közösségek szűkebb körét vizsgálva eljutunk a családhoz: a nemzedékek egymáshoz való viszonyához, a nevelés, az iskolák szerepéhez. Miért eleve elhibázott kollektív bűnösségről beszélni? Hogyan lehetett a kommunizmusban Isten hű szolgája maradni? Godot itt van-e közöttünk? És egyáltalán: mi a remény? A beszélgetéseket függetlenül egészítik ki Jókai Anna fantasztikus erejű imái (Ima az emberiséghez; A magzat imája) és Kozma Imre atya elmés prédikációi (A szíven szúrt világ feltámadásra vár, Minden-napi kenyerünk - és a jóllét)

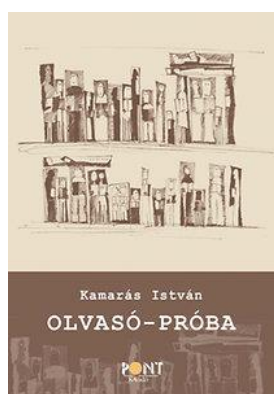
Pölöskei Ferenc: Tisza István és kora. Budapest: Éghajlat Könyvkiadó, 2014.

Tisza István életútjáról, pályájának megítéléséről napjainkig izzanak a szenvedélyek, miközben a szélsőséges vélemények újra meg újra felszínre kerülnek. Jócskán akadnak ugyanis, akik nem hagyják magukat befolyásolni a tények által, s vagy piedesztálra emelik az egykori miniszterelnököt, vagy mindenben elmarasztalják. Joggal hihetjük, hogy alakjának felvillantása oldja a gyakran csak öröklődő indulatokat.

A jelen kötet az eddigi legteljesebb tudományos szintű összefoglaló, amely Tisza Istvánról és koráról készült.

Kamarás István: Olvasó-próba: olvasásszociológiai tanulmányok

"Olvasmány és befogadó találkozásakor mindkét fél próbának van kitéve. Egy "olvasmány-jelölt" szöveg akkor avatódik föl olvasmánynak, amikor olvasója, nézője, hallgatója olvasóközönsége lesz, az olvasni tudó olvasó-jelölt pedig akkor válik műalkotás olvasójává, amikor elolvas egy művet. De hát mit is jelent olvasmánynak és olvasónak lenni? Kibetűzni, vagy kényszerből, kötelességből, nyögvenyelősen végigolvasni egy szöveget? Meg kell-e érteni, el kell-e fogadni, kedvezően kell-e fogadni egy szöveget ahhoz, hogy olvasmánnyá, az olvasni tudó ember pedig olvasóvá váljon? Hány és hányféle olvasó kell ahhoz, hogy egy szöveg olvasmánnyá legyen? És meddig tart az olvasmány-lét? Mi lesz egy olvasmánnyal, ha elfogynak olvasói? Nem éppen az úgynevezett „olvasmányirodalmat” (vagyis a lektúrt) fenyegeti jobban az elmúlás, elfelejtés, mint a kevesek által támogatott és megértett műveket? Mivel sokféle olvasóval, olvasmánnyal, olvasási indítékkal, olvasástörténettel, olvasmánysorssal lehet és kell számolni, újra és újra, újabb és újabb válaszokkal kell próbálkoznunk. Magam is ezt teszem olvasással foglalkozó könyveimben" - írja a szerző a kötet előszavában.